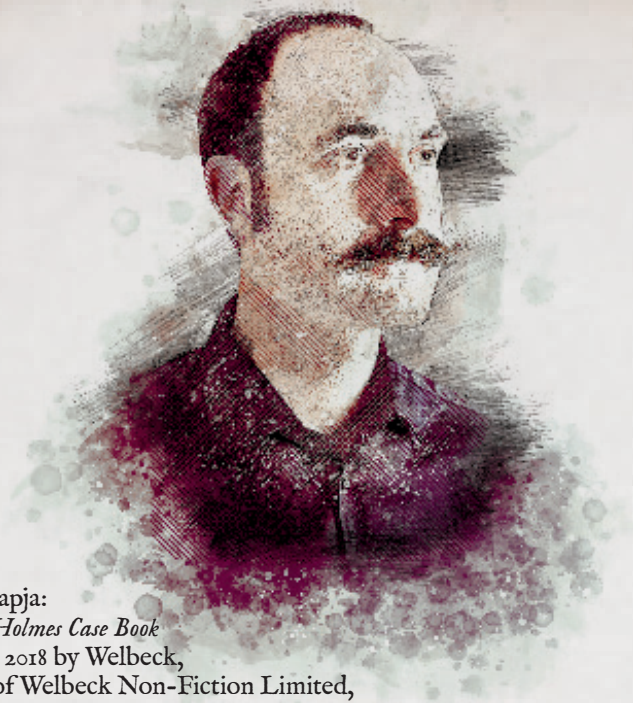

TALÁLD MEG A TETTEST!

SHERLOCK HOLMES & ESETEI

A fordítás alapja:

The Sherlock Holmes Case Book

Published in 2018 by Welbeck,

An imprint of Welbeck Non-Fiction Limited,

Part of Welbeck Publishing Group

20 Mortimer Street, London W1T 3JW

Copyright © Welbeck Non-Fiction Limited,

Part of Welbeck Publishing Group 2018

Dizájn és illusztrációk: WildPixel LTD

Illusztrációk: Shutterstock, kivéve 8. és 16. oldal: Alamy Stock Photo

A hátsó borítón olvasható idézet forrása: Conan Doyle: A Vérbükkös tanya.

Ford.: Boronkay Zsuzsa. In: *Sherlock Holmes kalandjai*.

Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat, Budapest, 1987, 223.

Fordította © Rusznyák Csaba, 2020

Szerkesztette: Szabó Mihály István

HVG Könyvek, Budapest, 2020

Kiadóvezető: Budaházy Árpád

Felelős szerkesztő: Rapajka Gabriella

ISBN 978-963-565-023-1

Minden jog fenntartva. Jelen könyvet vagy annak részleteit tilos reprodukálni, adatrendszerben tárolni, bármely formában vagy eszközzel – elektronikus, fényképes úton vagy más módon – a kiadó engedélye nélkül közölni.

Kiadja a HVG Kiadó Zrt., az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.

Felelős kiadó: Szauer Péter

www.hvgkonyvek.hu

Nyomdai előkészítés: Sólyom Melinda

Nyomás: Dubai

TALÁLD MEG A TETTEST!

SHERLOCK HOLMES & ESETEI

DR. JOHN WATSON

hvg könyvek

Tartalom

BEVEZETÉS	5
1. ESET: A birchfieldi rejtély	6
2. ESET: Rablás a Bridge Streeten	34
3. ESET: Az alávaló kígyó	54
4. ESET: A legfrissebb lapok	76
5. ESET: Bűntény a Carnaby Roomsban	90
6. ESET: Mister Crane	114
7. ESET: A hidegfront	138
8. ESET: Az Eppingi Korona	160
9. ESET: Viharos idők	180
10. ESET: Edward Bitters halála	196
AZ ESETEK MEGOLDÁSAI	214

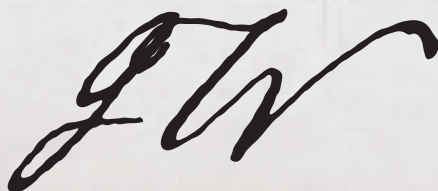
BEVEZETÉS

Immár sok éve vagyok kedves barátom, Mr. Sherlock Holmes nyomozásainak és kalandjainak krónikása, és az érdeklődésre számot tartó eseteket a nyilvánossággal is megosztom. Rendkívüli örömmel tölt el, hogy akadnak, akik szerény beszámolóimat olvasásra érdemesnek tartják. Holmes ragyogó intellektusa a gyarlóságai dacára is elismerésre méltó, még ha ő maga természetéből fakadóan nem is vágyik ilyesfajta méltatásra.

Köszönöm hát a figyelmüket és jóindulatunkat, kedves barátaim.

E kötet történeteit a szokásostól némileg eltérő módon tárom önök elé: nem lezárt egészként, hanem kisebb részekre bontva. Mindegyik ilyen rész egy-egy kérdéssel ér véget, amely próbára teszi az önök megfigyelőképességét. A helyes válasz természetesen ott van a szemük előtt, és biztos vagyok benne, hogy némi gondolkodás után rá is lelnek. Szívből remélem, hogy a szokásos beszámolóimtól való apró eltérést szórakoztatónak találják majd.

Maradok az önök hűséges és őszinte híve,

John Watson,
London, 1885

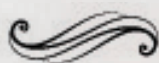

A BIRCHFIELDI
REJTÉLY

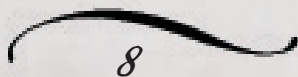

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

1.

„Ha kérhetem a türelmüket,
az elején kezdem.”

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

Viharos, április végi reggel volt. Az égen felhőcsfok suhantak, de nem tudták teljesen visszaszorítani a napfényt.

Ablakunkból a Baker Streeten nyüzsgő derék londoniakat figyeltem. Felhajtott gallérjukból és rezignált arckifejezésükből ítélve csípős szél fújhatott. Határozottan hűvös évszakunk volt. Holmesnak általában kedvére tett a rossz idő, ugyanis némileg megtizedelte kevésbé kétségbeesett vendégeink számát. A lent elhaladó arcok kétségkívül arról tanúskodtak, hogy a legtöbben szívesebben lennének valahol máshol.

Ábrándozásomból Holmes riasztott fel, amikor halkán elővette a zsebóráját. Amikor feléje fordultam, láttam, hogy engem figyel.

– Ha már úgyis áll – szólított meg –, megkérné Mrs. Hudson, hogy hozzon egy kanna teát három főre?

– Vendéget várunk?

– Három napja kaptam egy kissé homályos, de az írásképből ítélve egyértelműen sürgős levelet Estelle Bryanttól, egy ifjú dorseti hölgytől. Azt írta, mielőbb szeretne konzultálni velem. Szavai kíváncsivá tettek, így aztán nyomban bátorítottam, hogy amint tud, keressen csak fel.

– És ezt az időpontot adta meg? – kérdeztem.

*Sherlock
zsebórája*

Baker Street 221/B

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

– Nem éppen, ám a válaszlevelemet tegnap délután kaphatta kézhez. A korai poole-i vonat mintegy negyven perce futhatott be a Waterloo pályaudvarra, és biztos vagyok benne, hogy Miss Bryant hamarosan megérkezik. Mivel sietős a dolga, bizonyára örülne némi teának.

– Értem – válaszoltam. – Szólok

Mrs. Hudsonnak.

Mindössze két lépést tettem,
amikor megszólalt a csengő.

Holmes ezt alig látható biccentéssel nyugtázta. Kisiettem a lépcső tetejére, és leszóltam Mrs. Hudsonnak, hogy miután megmutatta az ifjú hölgynek a szobánk ajtaját, készítsen nekünk egy kanna teát és néhány szendvicset.

Mrs. Hudson, aki ekkorra rég hozzászokott Sherlock Holmes furcsaságaihoz, válaszul csupán kurtán biccentett.

Miközben Mrs. Hudson odakint fogadta a vendégünket, elhelyezkedtem megszokott karosszékemben, és előkészítettem a jegyzetfüzetemet meg a ceruzámat. Néhány pillanat múlva kitarult az ajtó, és a látogatónk belépett. Holmes felállt, hogy köszöntse, majd az üdvözlő szavak után mindannyian leültünk.

Miss Bryant húsz év körüli, nyugodt nő volt egyszerű, mégis kitűnően szabott ruhában. Tartásából az arcára kiülő aggodalom ellenére is határozottság sugárzott.

– Remélem, kellemesen telt az útja – fordult hozzá Holmes.
– Látom, a Londont ostromló szél legalább Dorsetet megkímélte.

*Miss Bryant Poole-ból
érkező vonata*

*Mrs. Hudson
teája*

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

„Valami különös dolog történik az otthonomban...”

A poole-i állomáson minden bizonnyal siralmas teát kaphatott, de szállásadónő, Mrs. Hudson rögvest itt lesz néhány csészével.

Mrs. Hudson mintha csak e szavakra várt volna az ajtó előtt, mert a következő pillanatban be is lépett egy tálcával. A dohányzóasztalra tette, majd távozott.

Miss Bryant döbönt arckifejezésére Holmes finoman elmosolyodott.

– Nincs miért aggódnia. Az a fajta csipkegallér, amelyet visel, heves szélben hajlamos összegabalyodni, következésképp viszonylag szélcsendes időben távozhatott otthonról. A teaház számlájának sarka pedig kilóg a zsebéből, márpedig a Waterloora érkezése után aligha lehetett ideje egy teára. Ilyen egyszerű az egész.

A hölgy lassacskán feloldódott.

*Ezt a kis rajzot
Miss Bryantról
készítettem*

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

– Ezek szerint kóstolta már a poole-i állomás teáját, Mr. Holmes?

– Csupán deduktív következtetést tettem – válaszolta a detektív. – De meglehetősen biztosat. Egy állomás teaháza számos olyan vendéget kénytelen gyorsan kiszolgálni, akiknek nem sok választási lehetőségük van. Sosem jártam egyben sem, ahová szívesen visszatérnék. – A tálcára mutatott. – Szerencsére Mrs. Hudson minden túlzás nélkül kivételes teát készít. Kérem, igyon egy kis lélekerősítőt, és amint úgy érzi, készen áll, örömmel meghallgatom, mi nyomja a lelkét.

Miss Bryant belekortyolt a teába, majd láthatóan összeszedte magát.

– Valami különös dolog történik az otthonomban, de a helyi rendőrség azt hiszi, hisztériás vagyok. Nem tudom, ki máshoz fordulhatnék. De ha meg akarom értetni önökkel, nem szabad elsietnem a dolgot. Ha kérhetem a türelmüket, az elején kezdem.

Holmes bátorítóan bólintott, és ujjait egymáshoz érintve hátradőlt, hogy meghallgassa a történetet.

– Apám, Robert Winfield Bryant ezredes nagy utazó volt. Miután leszerelt a hadseregből, egy-két évet otthon töltött, de sosem tudott sokáig egy helyben maradni. Mindenfelé megfordult, és ahogy a fivérem, William meg én egyre idősebbek lettünk, anyám mind gyakrabban tartott vele. Idestova hat

*Robert Winfield
Bryant ezredes*

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

éve már, hogy egyszerűen nem tértek vissza. Idővel megállapítottuk, hogy Indiában tűntek el. A helyi rendőrség szerint tigris végezhetett velük. Tizenhárom éves voltam. A fivéremnek ekkoriban a pénzügyi pályája miatt nem sok ideje jutott rám. Nagybátyám, Douglas Rutland Bryant töltötte be a családfő szerepét.

Miss Bryant elhallgatott, mire Holmes biztatásképpen biccentett.

– Douglas bácsi sok évvel korábban megözvegyült, a gyerekei pedig már családot alapítottak, így aztán odaköltöztem hozzá, hogy ne lábatlankodjak a fivérem körül. Mindig is odáig voltam Douglas bácsiért. Kitűnő a humorérzéke, ami a szüleimről nem volt elmondható, úgyhogy ezek az évek kellemesen teltek. Az utóbbi két évben azonban megromlott az egészségi állapota. Az orvosok nem találják a baj okát, de egy ideje már betegeskedik, és nagyon lefogyott.

Több lehetőség is átfutott az agyamon, de visszafogtam magam. Aligha van tapintatlanabb dolog a tolakodó, kéretlen orvosi véleménynél.

– Douglas bácsi jó kapcsolatot ápol a gyermekeivel, de mint mondtam, mindnyájukat leköti a saját életük. Nekem nincs családom, így aztán ott tudtam lenni mellette. Az unokatestvéreim, amikor csak lehet, meglátogatnak minket, amit mindig

Tigris

Tádzs Mahal, India

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

*Douglas bácsi
1830 körül*

*Douglas bácsi és családja
1812 körül*

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

örömmel veszünk. Hétvégenként a régi ház általában megtelik családtagokkal és kisgyerekekkel. Hét közben azonban olyanok vagyunk, mint két elveszett árva az erdőben.

– Nagy tehát a ház? – kérdezte Holmes.

– Birchfield? Igen, meglehetősen. Nyolc szoba az emeleten, és nagyjából nyolcholdnyi birtok. Jóval több, mint amennyire Douglas bácsinak és nekem szükségünk lenne, még a személyzetel együtt is. A bácsikám komoly társasági életet élt ifjúkorában. A fivérem háza, amelyben felnőttem, szerényebb, de jobban illik a városi környezetbe. – Miss Bryant ismét elhallgatott, majd felsóhajtott. – Birchfield régi, Mr. Holmes. Egyes részei már évszázadokkal ezelőtt is álltak, és sok mendemonda kötődik hozzá. Most pedig olybá tűnik, felfigyelt rá a dédapám szelleme is.

Holmes diszkréten megköszörülte a torkát.

– Dédapám, Thomas Wilcox Bryant hatalmas ember volt, közel két méter magas. Ő alapozta meg a család jövőjét több sikeres ruhagyár felépítésével, bár gyanítom, hogy a gyapjú-csempészetből is kivette a részét. Akárhogy is, tiszteletet parancsoló jelenség volt, az apám és a nagybátyám mindig is tartott tőle. Most pedig az egyik szobalány látta őt.

– Látta? – kérdezte Holmes.

– Igen. A kocsibejárót szegélyező nyírfák egyike mögött állt, és a házat figyelte. A szobalány az étkezőben tett-vett vacsora után, és amikor kipillantott az ablakon,

*Bryanték gyapjú-
csempészek voltak?*

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

meglátta őt, ahogy a házra meredt. Azt mondta, hogy mintha az esőnek és a szélnek semmi hatása nem lett volna rá. Mi persze kételkedtünk, de olyan részletet is említett, amelyről nem lehetne tudomása... egészen pontosan egy hatalmas kék drágaköves gyűrűt, amelyet Douglas bácsi elmondása szerint dédapám a kisujján hordott. A szalonban lógó portréján ez nem látható. Persze még így sem hittünk neki, de amint megvirradt, kísétáltam ahhoz a fához, amelyet mutatott nekünk, és két óriási, mély,

*Észrevette, ahogy
„a házra meredt”*

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

sáros lábnyomot találtam mellette. A ház úgy ötven méterre lehet onnan, de tisztán láttam a szakácsot, ahogy megterít az étkezőben a reggelihez.

– És azóta?

– Mindenféle bosszantó furcsaság történik – válaszolta Miss Bryant. – Kopogások hallatszanak. Tárgyak mozdulnak el a helyükről, és törnek össze, különösen az én szobámban. Aztán múlt héten, az éjszaka közepén megjelent egy régimódi betűkkel írt „TE” szó Douglas bácsi hálószoaajtájának belső felén. Nem tudjuk, mi okozza mindezt. Nem hiszek a szellemekben, Mr. Holmes, de senki sem hajlandó komolyan foglalkozni az üggyel, mert csak egy bolond nőt látnak bennem. De valami nagyon nincs rendjén.

Holmes határozottan bólintott.

– Valóban. Megbocsátana nekünk egy percre? – Felállt, és egy intéssel a dolgozószobába hívott.

Csatlakoztam hozzá, majd becsuktam magunk mögött az ajtót.

– Mit forgat a fejében, kedves barátom?

– Nyilvánvalónak tűnik, hogy Miss Bryantet veszély fenyegeti. Személyesen kell Dorsetbe utaznunk, hogy a saját szemünkkel győződhessünk meg a körülményekről. Először is ki kell derítenünk, ki ez a szobalány, és miért hazudik az ügyfelünknek.

Miért gyanítja Holmes,
hogy a szobalány hazudik?

*Az eset a tízoldalon
folytatódik.*

17

AZ ESETEK
MÉGOLDÁSAI

1. ESET

A BIRCHFIELDI REJTÉLY

1. KÉRDÉS

A szobalány egy kivilágított szobából nézett ki a sötét, vidéki éjszakába. Világosból a sötétbe nézve nagyon nehezen vehető ki minden, az pedig egyenesen kizárt, hogy láthatta egy ötven méterre álló ember öltözkékének részleteit – különösen, ha figyelembe vesszük, hogy esett az eső, az illető pedig egy fa mögött állt.

2. KÉRDÉS

A délután meleg, a házimunka pedig kimerítő. A másik szobalányt, Catherine-t feltűrt ruhaujjal láttuk, és az inas is a társaságában mutatkozott, vagyis a házban uralkodó szabályok nem kifejezetten formálisak. Miss Colliernek jól láthatóan melege volt, mégsem tűrte fel ruhája ujját, ráadásul kendőbe burkolózott. Mindez arra utal, hogy alkarján és nyakán sérülések vannak, amelyeket titkolni próbál. Ami a különös jelenségeket illeti, a szellem nyilvánvalóan képzelenség, Mr. Bryant beteg, Miss Bryant pedig aligha kérne meg bárkit is, hogy indítsa nyomozást saját intrikái ügyében. Ha tehát kizárjuk a betörés lehetőségét, marad a két szobalány és az inas. Közülük Miss Colliernek vannak sebesülései, amelyeket valószínűleg a gázság kiötlőjének köszönhet, aki bántalmazással próbálhatta rávenni, hogy továbbra is töltse be a tervében játszott szerepét. Mindenképpen beszélni kell vele, és vallomásra bírni. Nagyon is lehetséges, hogy vesztélyben forog az élete.

3. KÉRDÉS

Richard tudja, hogy Bridie-t ledöfték – márpedig ha egy ártatlannal közlik, hogy az áldozatot piszkavassal gyilkolták meg, sokkal inkább arra a feltételezésre jut, hogy agyonverték. A tárgyaláson végül mindenre fény derült. Richard lassanként mérgezte meg Douglast ólommal, amelyet főleg hétvégenként adagolt neki. Rávette Bridie-t, hogy játssza el a szellem szerepét, hogy összezavarja a dolgokat. A lány vonakodni kezdett, ahogy Douglas állapota fokozatosan romlott, és amikor Estelle kérdőre vonta őt, Richard ellen fordult, aki megölte, hogy elhallgattassa. Richardot természetesen a pénz motiválta. Miután fény derült a mérgezésre, Douglas teljesen felépült.